

Sygnatura akt **VII K 100/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Wołowie w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Pośpiech

Protokolant Monika Nowak

Przy udziale prokuratora Bogdana Myrny

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2015 r.

sprawy

K. J., syna S. i K. z domu O., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że

w 2013 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. posiadał środki odurzające w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 15 gram, które to narkotyki uzyskał od M. Ż.,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu Narkomanii w związku z art. 12 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego K. J. o czyn opisany w części wstępnej wyroku na okres 2 (dwóch) lat próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 49 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000 (tysiąca) złotych;

III. na podstawie art. 627 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w kwocie 80,00 (osiemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt VII K 100/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

K. J. poznał M. Ż. przez swojego kolegę. Znał go pod przezwiskiem G.. Dowiedział się, że M. Ż. sprzedaje narkotyki. W roku 2013 K. J. kupił od M. Ż. łącznie nie mniej niż 15 gramów marihuany. Jednorazowo kupował od niego 1 gram, czasami 4 – 5 gramów. W roku 2013 K. J. spotkał się z M. Ż. około 4 razy. Kontaktował się z nim telefonicznie lub osobiście. Narkotyki odbierał osobiście w (...) w W.. Marihuanę kupował na własne potrzeby, nikomu jej nie

sprzedawał, z nikim też się nią nie dzielił. Płacił za jeden gram około 20 – 30 złotych. K. J. nie kupował i nie używał innych narkotyków. Ostatni raz odurzył się marihuaną w lipcu 2013 roku.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego K. J. – k. 6, protokół okazania wizerunku – k. 7 – 8, wyjaśnienia oskarżonego M. Ż. – k. 18.

K. J. zatrudniony jest jako operator sprzętu specjalnego w Państwowej Straży Pożarnej, jest żonaty, ma jedno dziecko w wieku 5 lat. K. J. nie był karany.

Dowody: protokół przesłuchania oskarżonego – k. 4 – 5, dane o karalności – k. 45.

Oskarżony K. J. przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia.

Sąd zważył, co następuje.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd doszedł do wniosku, że nie budzą najmniejszych wątpliwości wyjaśnienia oskarżonego K. J., w których przyznał się do tego, że w roku 2013 nabywał od M. Ż. narkotyki w postaci marihuany w ilości 10 – 15 gramów. Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach współoskarżonego M. Ż. (jego sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania), który podał, że sprzedawał marihuanę między innymi K. J.. Nie sposób więc w takiej sytuacji doszukiwać się w wyjaśnieniach oskarżonego fałszywego samooskarżenia, którego przypuszczenie rodziłoby konieczność weryfikacji wyjaśnień i przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Sąd uznał zatem, że zarówno sprawstwo jak i wina oskarżonego zostały udowodnione a czynem swoim oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona występku stypizowanego w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2015 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Należało zachowanie oskarżonego kwalifikować jako działanie podjęte w warunkach wskazanych w art. 12 kk, to jest jako czyn ciągły. Mimo, że niniejsza sprawa dotyczy oskarżonego, który zajmował się nabywaniem środków odurzających trafny i adekwatny jest pogląd opisujący istotę czynu ciągłego przy przestępstwach „narkotykowych” a wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 18 marca 2010r. (II AKa 415/09, KZS2010/6/54), z którego wynika, że dla przyjęcia konstrukcji czynu ciągłego nie jest konieczne wykazanie i udowodnienie tego, że oskarżony w chwili rozpoczęcia działalności przestępczej wiedział już z góry, w którym konkretnym dniu oraz miejscu udzieli określoną ilość danego rodzaju narkotyku za ustaloną cenę określonym osobom, a jedynie jest niezbędne wykazanie, aby sprawca chciał popełnić czyn ciągły lub przewidując możliwość popełnienia takiego czynu, na to godził się oraz wykorzystywał każdą nadarżającą się sposobność dla stałego zajmowania się ich sprzedażą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Oskarżony K. J. z pewnością zamierzał nabywać od M. Ż. narkotyki i bez wątplenia planował, choć w sposób ogólny czynić to systematycznie w pewnych odstępach czasu i przy wykorzystaniu nadarżającej się sposobności.

Sąd doszedł do wniosku, że w stosunku do oskarżonego K. J. zaistniały wszystkie przesłanki do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego. Zgodnie z art. 66 § 1 kk sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Nie ulega kwestii, że wina i społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego nie są znaczne, a nawet, w ocenie sądu ocierają się o znikomość. Brak jest bowiem przede wszystkim jakichkolwiek dowodów, że oskarżony nie przeznaczał nabywanych narkotyków na własne potrzeby, trudno więc twierdzić, że szkodził komuś innemu niż tylko samemu sobie odurzając się marihuaną a przecież trzeba mieć na względzie, że jest on osobą dorosłą, o stabilnej sytuacji zawodowej i rodzinnej, więc używanie przez niego tzw. miękkich narkotyków nie wyrządzało większej szkody i nie „przenosiło się” na inne osoby. Okoliczności popełniania przez oskarżonego czynów nie budzą żadnych wątpliwości. Bez wątplenia także postawa oskarżonego, który nie był karany, jego właściwości i warunki osobiste oraz

dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że mimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegała porządku prawnego a w szczególności nie popełni przestępstwa.

W celu zwiększenia i wzmocnienia oddziaływania na oskarżonego sąd na podstawie art. 67 § 3 kk w związku z art. 49 § 1 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000 złotych.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w kwocie 80 złotych.